

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 21Csp/22/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125346884
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Nosková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125346884.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 21Csp/22/2025

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudkyňou JUDr. Stanislava Nosková, v spore žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom námestí T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, IČO: 42 185 190, právne zastúpený JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. D. E. C. XXXX/XX, XXX XX F., o zaplatenie 450,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

2 21Csp/22/2025

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

6 21Csp/22/2025

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 10.07.2025 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 450,- Eur s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania, čo odôvodnil tým, že žalovaný sa registroval na webovej stránke www.minipozicka.sk a požiadal žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 450,- Eur. Pri registrácii a odoslaním žiadosti uviedol svoje údaje a potvrdil, že súhlasí so zmluvou o pôžičke, ako aj so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a že údaje, ktoré mu poskytol sú pravdivé a úplné. Na základe zmluvy o pôžičke č. XXXXXX zo dňa 21.07.2022 uzatvorenej podľa § 2390 a nasl. zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákonník a zákona č. 145/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úveru poskytol žalobca ako veriteľ žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 450,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi úveru vo výške 128,- Eur, ktoré sú jeho odplatom a tak zaplatiť celkom 578,- Eur do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. Žalovaný si svoj záväzok riadne a včas neplnil a tak sa stal jeho dlh splatným dňom 18.08.2022. Dňa 02.05.2025 bola žalovanému zaslaná písomná výzva na úhradu dlhu, ktorý žalovaný do dňa vyhotovenia návrhu na vydanie platobného rozkazu neuhradil ani v časti, pričom si od neho uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania podľa nariadenia vlády SR č. 351/2013 Sb.

2. Žalobca k podanej žalobe priložil Smlouvu o úvère, všeobecné podmínky poskytnutí úvèru, výzvu na okamžitè uhradenie dlžoby, výpis z obchodného registra.

3. Žalovanému bola žaloba doručená do vlastných rúk dňa 25.08.2025 a k podanej žalobe sa nevyjadril.

4. Podľa § 297 písm. b) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Žalobca sa v predmetnej veci domáha zaplataenia sumy 450,- Eur.

5. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 21.07.2022 došlo medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom k uzatvoreniu Zmluvy, v zmysle ktorej sa žalobca na žiadosť žalovaného zaviazal poskytnúť spotrebiteľovi jednorázový, bezúčelový nezáväzný úver na jeho účet uvedený v záhlaví Zmluvy vo výške 450,- Eur a spotrebiteľ sa zaviazal poskytnutú peňažnú prostriedky vrátiť a zaplatiť odmenu za poskytnutie úveru vo výške 128,- Eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 578,- Eur do 28 dní od poskytnutia úveru, pričom splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 18.08.2022. Zmluva bola uzatvorená na dobu určitú, na 28 dní. Spotrebiteľ uzatvorením Zmluvy vyhlásil, že súhlasí s obsahom Zmluvy, bol pred uzatvorením Zmluvy oboznámený s VPPÚ, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy v zmysle zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvèru a zákona č. 89/2012 Sb. Občiansky zákonník. Podľa bodu 10. VPPÚ, v procese vytvárania žiadosti o úver si spotrebiteľ volí v rámci veriteľa poskytnutého úverového rámca výšku úveru a jeho splatnosť, pričom všetky uvedené volené položky predstavujú individuálne dojednané zmluvné podmienky. Žiadosť o úver predstavuje návrh na uzatvorenie zmluvy. Zmluva je uzatvorená vygenerovaním elektronickej verzie spotrebiteľovi v užívateľskom profile, a to iba po predchádzajúcom schválení odoslanej žiadosti o úver veriteľom. Veriteľ posúdi žiadosť o úver najneskôr do 72 hodín od jej doručenia, pričom v tejto lehote buď musí byť spotrebiteľovi vygenerovaná elektronickej verzia zmluvy (čím dôjde k uzatvoreniu) alebo e-mailová správa o odmietnutí poskytnutia úveru. Na základe uvedeného je teda zrejmé, že k uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným došlo tým spôsobom, že žalobca prijal návrh žalovaného na uzatvorenie zmluvy a žalovanému vygeneroval elektronickej verziu zmluvy v súlade s bodom 10. VPPÚ.

6. Z výpisu z obchodného registra vedeného Krajským súdom v Brne, oddelenie H, vložka 602, mal súd za zistené, že žalobca má svoje sídlo v Českej republike a jeho predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie alebo sprostredkovanie spotrebiteľského úveru. Na území Slovenskej republiky nemá organizačnú zložku.

7. Vzhľadom k tomu, že v danej sporovej veci sa jedná o spor s cudzím prvkom, kde v pozícii žalobcu vystupuje právnická osoba, ktorá má podľa výpisu z obchodného registra vedeného Krajským súdom v Brne svoje sídlo v Českej republike a na území Slovenskej republiky nevykonáva podnikateľskú činnosť prostredníctvom organizačnej zložky, súd považoval za potrebné skúmať podmienku právomoci súdu (§9 CSP).

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvère sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 1, 2 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť sa oboznámiť pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

11. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.
12. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.
13. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.
14. Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu: a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a alebo b) v obmedzenom rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20b.
15. Podľa § 24 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať úver alebo pôžičku, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, len na základe povolenia pre iného veriteľa udeleného Národnou bankou Slovenska.
16. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba podľa prvej vety je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere; tým nie je dotknuté právo zmluvných strán dohodnúť sa na dlhšej lehote na vrátenie poskytnutého finančného plnenia a právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz alebo v splátkach v lehote kratšej, ako bola dohodnutá v zmluve podľa prvej vety.
17. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.
18. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.
19. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.
20. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.
21. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.
22. V danej veci, keďže ide o vec s cudzím prvkom, kedy pri zmluvných záväzkoch prichádza k stretu rôznych právnych poriadkov je okrem posúdenia právomoci súdu potrebné zvoliť aj rozhodné právo, podľa ktorého bude vec prejednávaná. V zmluve o úvere, ktorej súčasťou sú aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru je síce uvedené, že na vzťahy neupravené zmluvou a ani všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru sa použijú ustanovenia právneho poriadku Českej republiky, táto dohoda však nebola dojednaná v súlade s čl. 3 ods. 1 nariadenia RÍM I, pretože nebola individuálne dojednaná v zmluve, ale iba vo VPPÚ, ktoré nie sú výsledkom dohody zmluvných strán. Pri voľbe rozhodného práva musí byť okrem toho naplnená aj podmienka vyplývajúca z čl. 6 ods. 2 veta druhá tohto nariadenia, a to že pri dohode o rozhodnom práve nesmie byť spotrebiteľovi odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia

práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo rozhodným právom. Týmto právnym poriadkom je podľa súdu právny poriadok Slovenskej republiky, ako krajiny obvyklého pobytu žalovaného, pretože žalobca vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť na Slovensku a svoju činnosť na Slovensko aj smeruje, čo vyplýva jednak z viacerých súdnych konaní týkajúcich sa nárokov zo zmlúv o úvere, ktoré uzatvára so spotrebiteľmi, ktorí majú obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ktoré skutočnosti sú známe súdu z jeho činnosti, z toho, že ponúka a poskytuje úvery v mene Euro (nie v mene krajiny, v ktorej vykonáva podnikateľskú činnosť) a aj z jeho internetovej stránky prostredníctvom ktorej poskytuje úvery, ktorá je vedená v slovenskom jazyku, pričom zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti. Uvedenú ochranu žalovanému poskytuje práve ustanovenie § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z., z ktorého vyplýva, že ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom je uzatvorená zmluva neplatná.

23. Aj keď je právna úprava poskytovania spotrebiteľských úverov v Európskej únii harmonizovaná v podobe smernice, čo sa prejavuje aj v tom, že v § 9 českého zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvere je stanovené, že nebankový poskytovateľ spotrebiteľského úveru je právnická osoba, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľský úver na základe oprávnenia k činnosti nebankového poskytovateľa spotrebiteľského úveru, ktoré jej udelila Česká národná banka, pričom v § 135 ods. 1 tohto zákona sa uvádza, že dohľad nad dodržiavaním povinností poskytovateľa stanovených týmto zákonom a nariadením Komisie v prenesenej právomoci (EU) č. 1125/2014, vykonáva Česká národná banka, tento zákon je platný a účinný len na území Českej republiky a Česká národná banka udeľuje povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov a vykonáva dohľad nad činnosťou veriteľov len na území Českej republiky. Predmetný zákon a Česká národná banka preto neposkytujú právnu ochranu spotrebiteľom s bydliskom, či obvyklým pobytom na území Slovenskej republiky spočívajúcu v prípadných sankciách za porušenie predmetných ustanovení zákona č. 257/2016 Sb. Každá smernica usiluje o dosiahnutie určeného výsledku/cieľa, ale členské štáty si pri jej transpozícii zachovávajú určitú mieru právomoci voľnej úvahy, nakoľko si môžu zvoliť spôsob a prostriedky dosiahnutia výsledku smernice v rámci vlastného právneho poriadku. Z čl. 20 smernice vyplýva, že členské štáty zabezpečia, aby veritelia podliehali dohľadu vykonávanému subjektom alebo orgánom nezávislým od finančných inštitúcií alebo, aby boli regulovaní, pričom na území Slovenskej republiky je týmto orgánom Národná banka Slovenska, ktorá udeľuje povolenia na poskytovanie úverov, iných úverov a pôžičiek spotrebiteľom. Nakoľko zákon č. 129/2010 Z.z. predstavuje úplnú transpozíciu smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice č. Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku, predmetné ustanovenie čl. 20 smernice sa do právneho poriadku Slovenskej republiky a teda do zákona č. 129/2010 Z.z. premietlo v ustanovení § 20 vo vzťahu k veriteľom (veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska) a v ustanovení § 24 vo vzťahu k iným veriteľom (iný veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať úver alebo pôžičku, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, len na základe povolenia pre iného veriteľa udeleného Národnou bankou Slovenska). Uvedená úprava je kogentnou právnou úpravou, ktorá vyplýva z transpozície smernice do nášho právneho poriadku, od ktorej sa nemožno odchyliť, a prostredníctvom ktorej je zabezpečený dohľad a kontrola nad finančným trhom na území SR. Takáto právna úprava sa pritom vzťahuje na všetky subjekty poskytujúce spotrebiteľské úvery, iné úvery či pôžičky, bez ohľadu na to, či ide o slovenského alebo zahraničného veriteľa/iného veriteľa, nepôsobí diskriminačne, a teda nemôže ísť o obmedzovanie poskytovania služieb v rámci voľného pohybu služieb, t.j. o rozpor s právom Európskej únie. Žalobca, ktorý je v postavení iného veriteľa v zmysle § 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. je oprávnený v tomto smere podnikáť na území Slovenskej republiky za predpokladu udeleného platného povolenia Národnou bankou Slovenska. Z čl. 23 smernice zároveň vyplýva aj povinnosť členských štátov stanoviť pravidlá o sankciách za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice a prijať všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili ich vykonávanie, ktoré ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce, ktorý článok je transponovaný v ustanovení § 11 ods. 3 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré ustanovenie tak poskytuje žalovanému ochranu, ktorá mu nemôže byť poskytnutá právnym poriadkom Českej republiky, vzhľadom na čo je naplnená výnimka z dohody o voľbe práva v zmysle čl. 6 ods. 2 veta druhá Nariadenia. Cieľ smernice by nebol naplnený, ak by činnosť veriteľa v prípade poskytovania spotrebiteľských úverov v inom členskom štáte nepodliehala povoleniu a dohľadu zo strany členského štátu obvyklého pobytu spotrebiteľa, čím by podnikateľská činnosť takéhoto veriteľa zostala bez kontroly a spotrebiteľ by zostal bez ochrany garantovanej mu harmonizovanou smernicou na území členského štátu, v ktorom má veriteľ sídlo. Z uvedeného dôvodu je podľa súdu odôvodnené aplikovať v prejednávanej veci slovenský právny poriadok.

24. Súdu je zrejmé z jeho vlastnej činnosti (§186 CSP) a pri nahliadnutí do zoznamu veriteľov a zoznamu iných veriteľov, ktorý je vedený Národnou bankou Slovenska, zverejnený na jej webovej stránke a zároveň z upozornenia Národnej banky Slovenska zo dňa 09.08.2018 vyplýva, že žalobca nemá povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky. Národná banka Slovenska upozornila, že podmienkou poskytovania spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky, je povolenie udelené Národnou bankou Slovenska v zmysle § 20 ods. 1, resp. § 24 ods. 3 ZoSÚ. Vzhľadom k tomu, že veritelia môžu na území Slovenskej republiky ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného NBS, súd konštatuje, že žalobca ako nebankový subjekt a veriteľ poskytol žalovanému v postavení spotrebiteľa, peňažnú pôžičku bez toho, aby mu bolo udelené zákonom vyžadované povolenie poskytovať spotrebiteľské úvery (§ 24 ods. 2 Zo SÚ). Podľa § 11 ods. 3 ZoSÚ v spojení s § 39 OZ, je preto Zmluva zo zákona absolútne neplatným právnym úkonom, pretože obchádza zákon. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutia KS v BB, sp.zn. 15Co/41/2024 z 11.12.2024, KS v BA, sp.zn. 2CoCsp/5/2024 z 17.07.2024 a KS v PO, sp.zn. 12CoCsp/26/2024 z 24.10.2024. Predmetnú Zmluvu je preto potrebné posúdiť ako neplatný právny úkon, pričom sa jedná o neplatnosť absolútnu, na ktorú musí súd prihliadnuť „ex offa“, t.j. bez návrhu resp. bez toho, aby sa protistrana tejto neplatnosti dovolala. Napriek tomu, súd posúdil Zmluvu ako spotrebiteľskú v zmysle ustanovení OZ. Nejde v danom prípade o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pretože sa jednalo o krátkodobý úver, ktorý sa mal splatiť v lehote nepresahujúcej 3 mesiace (splatný v lehote 28 dní od poskytnutia) a nejednalo sa ani o zmluvu o úvere alebo inú pôžičku, ktorá musí byť v súlade so zákonom určenými ustanoveniami ZoSÚ, pretože v Zmluve neboli dojednané úroky za poskytnutie úveru.

25. Žalobca v konaní tvrdil, že so žalovaným uzavrel zmluvu o úvere a keďže z verejne dostupných zdrojov vyplýva, že je obchodnou spoločnosťou zapísanou v Obchodnom registri vedeného Krajským súdom v Brne v Českej republike s právnou formou evropská spoločnosť (skratka SE), čo je druh akciovej obchodnej spoločnosti vytvorený za účelom zjednodušenia podnikania v rámci celého priestoru Európskej únie a v predmete podnikania má zapísané okrem iného: Poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěrů, konal pri uzatváraní tejto zmluvy ako dodávateľ a žalovaný, ktorý je fyzickou osobou konal ako spotrebiteľ. Z predloženej zmluvy o úvere vyplýva, že mala byť podpísaná elektronicky, ale v konaní neboli predložené súdu žiadne dôkazy, z ktorých by bolo preukázané, že zmluva bola uzavretá na diaľku cez webovú stránku. Žalobca v konaní nepreukázal, že žalovanému reálne poskytol peňažné prostriedky vo výške 450,- Eur. V konaní preto nebolo preukázané, že zmluva o úvere bola medzi zmluvnými stranami uzatvorená. Žalobcovi nebolo povolené na území Slovenskej republiky poskytovať spotrebiteľské úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, ktoré je podmienkou poskytovania spotrebiteľských úverov a iných úveroch a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky podľa § 20 ods. 1, resp. § 24 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. Uvedená zmluva, keď by aj bola uzatvorená, bola by neplatná podľa § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s ustanovením § 24 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. na čo je súd povinný prihliadnuť ex offa a žalobcovi by vznikol iba nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého existenciu však nepreukázal a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s odkazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní úspešnému žalovanému, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, súd náhradu trov konania nepriznal, keďže mu žiadne trovy nevznikli, ani si žiadne neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici (§ 355 ods. 1 a 362 ods. 1, 2 CSP).

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí – odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/95 Z. z. a noviel – Exekučného poriadku.